

РЕШЕНИЕ

№ 148

гр. Пазарджик, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова

при участието на секретаря Елена Пенова
като разгледа докладваното от Снежана Стоянова Административно
наказателно дело № 20245220200015 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по реда на чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалбата от "Л.И." ЕООД, ЕИК: 203740342, със
седалище и адрес на управление гр.П., р-н Централен, улица „А.Е.“ № 21а,
ет.2, ап.6, представлявано от управителя Г. И. Н. против НП № 13 -
2300524/30.11.2023 г. на директора на дирекция "Инспекция по труда" – град
Пазарджик, с което на дружеството - жалбоподател на основание чл.416, ал.5
КТ вр. с чл.414, ал.3 от КТ е наложена в качеството му на работодател
имуществена санкция в размер на 1700,00 /хиляда и седемстотин/ лева.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до твърдения за
материална и процесуална незаконосъобразност на НП, с оглед на което се
иска неговата отмяна.

В съдебно заседание дружеството – жалбоподател се представлява от
надлежно упълномощени процесуални представители – адвокати, които
поддържат жалбата и пледират за отмяна на НП.

Въззиваемата страна, чрез своя процесуален представител –
юрисконсулт, оспорва жалбата и пледира за потвърждаване на НП.

И двете страни претендират разноски.

Съдът, след като взе предвид изложеното в жалбата и след като съобрази становищата на страните, съблюдавайки закона, по вътрешно убеждение и след като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства при спазване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН прие за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2023 г. екип инспектори от ДИТ Пазарджик – свид. Т. и колегата й Д. извършили проверка на лозов масив, находящ се в землището на село Л., местността С.. На мястото заварили около 16 лица, които извършвали дейности, свързани с подмяна на конструкцията на лозовия масив и поддръжката му - опъване и привързване на телове, закрепване към бетонови колове и укрепване на насажденията. Инспекторите предоставили на лицата декларации, в които да отразят условията, при които полагат труда си. Едно от лицата на място бил свид.И. А.. В попълнената и подписана от него декларация (л.10) на основание чл.402 от КТ същият посочил че работи в лозя в село Л. от 3 дни, на длъжност работник, с работно време от 6 до 2 часа, почивни дни събота и неделя, трудово възнаграждение 60 лв. на ден, както и че не е получил копие на хартиен носител от заверено уведомление, регистрирано в ТД на НАП и екземпляр от сключен писмен трудов договор.

Във връзка с осъществяваната на място дейност инспекторите изискали документи, от които се установило, че тя се извършва от дружеството-жалбоподател. Между последното като изпълнител и КАИ Мениджмънт ЕООД като възложител и собственик на имота имало сключен договор за изработка, по силата на който КАИ Мениджмънт ЕООД възлага на "Л.И." ЕООД смяна на подпорната конструкция на лозовия масив. По тази причина от дружеството – жалбоподател били изискани документите относно условията, при които се полага труда на място. Въз основа на възприетото при фактическата проверка, представените документи и изготвените справка относно действащи трудови договори , свид. Т. приела, че между „Л.И." ЕООД и завареното да работи лице И. К. А. няма сключен трудов договор към момента на проверката на място в обекта. Затова против дружеството – жалбоподател бил съставен процесния АУАН за нарушение по чл. 62, ал.1 от КТ вр. чл. 1, ал.2 от КТ. АУАН бил е съставен в присъствието на законовия представител на дружеството, бил му предявен надлежно с връчен препис.

Въз основа на АУАН било издадено и обжалваното НП, с което за описаното и квалифицираното в акта нарушение на дружеството – жалбоподател била наложена имуществена санкция в размер на 1700 лв.

При така установеното жалбата е неоснователна.

С оглед дължимата служебна проверка, следва да се каже на първо място че както АУАН, така и НП са издадени от материално и териториално компетентни органи, което се установява от заповед на л. 25 и нормите на раздел I, гл.XIX КТ. В описателната част на двата акта се съдържат достатъчно по обем и яснота обстоятелства по извършеното нарушение, което е получило и своята съответна правна квалификация, като и двата акта отговарят на изискванията за тяхното съдържание по чл. 42 и чл. 57, ал.1 от ЗАНН. Спазени са били нормативно- установените процедури по съставянето, предявяването и връчването им. В хода на цялостния съдебен контрол не се установиха никакви нарушения на процедурата по образуване на административно наказателното производство със съставянето на АУАН, предявяването му и връчването на препис. Тук е мястото да се каже, че възраженията на процесуалните представители на дружеството – жалбоподател за допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в неправилно посочване в НП на номера на АУАН, въз основа на който е издадено, са неоснователни. Касае се несъмнено до допусната техническа неточност, тъй като има несъответствие само в една цифра: АУАН е № 13-2300524, а в НП се сочи, че е с номер 13-2200524. АУАН и НП, предвид тяхното съдържание, касаят едно и също нарушение, описано по достатъчно ясен и разбираем начин, така че да се гарантира както правото на защита, така и съдебния контрол. Не съставлява съществено процесуално нарушение и твърдяната нередовност, свързана с връчването/невръчването на НП. Връчването му цели да го доведе до знанието на санкционирания извършител, което предвид съдържанието на жалбата, възраженията в съдебния процес и защитата по същество, е безспорно установен факт.

Наведените възражения по същество че работниците били наети от дружеството за изпълнение на работа по граждански договор, също са неоснователни. В тази връзка следва да се направи разграничението между гражданския договор за изработка и трудовия и респективно- отношенията, които те създават и предмета им. Трудовият договор се сключва между

работника и служителя за възмездно предоставяне на работна сила на работника/служителя(чл. 61, ал.1 вр. чл. 1, ал.2 от КТ). С трудовия договор, съгласно чл. 66, ал.1 от КТ се уреждат мястото и характера на работа и трудовото възнаграждение, което се дължи. Работодателят упражнява контрол и предоставя материали, ако е необходимо за работата.

Съгласно чл. 158 от ЗЗД с договора за изработка изпълнителят се задължава на свой риск да изработи нещо съгласно поръчката на другата страна възложителя, който от своя страна следва да му заплати за изработеното. Работното време е елемент на трудовото правоотношение (гл. VII на КТ). Трудовото възнаграждение се определя според времетраенето на работата, но може да бъде определено и според изработеното - чл. 247, ал.1 , пр.2 КТ , а заплащането на изработеното при договора за изработка също е според резултата. При договора за изработка може да се договори да се работи с материали на клиента, но може и с материали на изпълнителя, както е при трудовия договор. Няма пречка изпълнителят да договори по договора за изработка време на работа, което да е с продължителността на работния ден и с полагаемите в него почивки.

Този паралел показва какви затруднения могат да произтекат при установяване вида на едно правоотношение, когато договореното по него може да бъде елемент на трудово или на облигационно отношение.

В настоящия случай трудът полаган от свид.И. А. е на конкретно посочен обект, собственост на дружеството КАИ Мениджмънт ЕООД, с което "Л.И." ЕООД е било в договорни /облигационни/ отношения. Работата по опъване на телове към бетонните колове на лозовата конструкция, извършвана от свид.А. е била престирана в полза на дружеството – жалбоподател и е била възмездна, в рамките на уговорено работно време и осъществяван контрол. Последното обстоятелство се установява от показанията на свид.А., който установи че имало един началник – „П.“, който следял работата и им казвал как да работят. Освен това предмет на възникналите на място отношения е била самата престация на труда, а не определен овеществен резултат или услуга, както е при договора за изработка.

Всички тези особености в разграниченията и установените горе факти определят отношенията, възникнали между св.И. А. и "Л.И." ЕООД във

връзка с дейността, която свидетелят извършвал на лозовия масив като трудово-правни, а не като облигационни и поради това е следвало да бъдат уредени в съответната форма за валидност – писмен трудов договор. Фактът, че не е бил сключен трудов договор се установява от приложените справки, показанията на разпитаните по делото свидетели Т., Т. и А., а и не се отрича от дружеството – жалбоподател.

Предвид горните съображения налице са обективните елементи от състава на възприетото нарушение - работодателят не е уредил отношенията си със свид.И. А. по предоставяне на работната му сила като трудови и не е сключил към датата на престигане на труда трудов договор с работника в указаната от закона форма - писмена.

Нарушението правилно е квалифицирано по чл. 62, ал.1 вр. чл. 1, ал.2 от КТ, предвид предписанието по двете норми.

Неоснователни са възраженията на процесуалните представители на дружеството – жалбоподател относно невъзможността за сключване на едnodневни трудови договори по чл. 114 а от КТ, тъй като нормативният регулатор предвижда достатъчно възможности за уреждане на процесните отношения според техните параметри.

Законосъобразно за констатираното неизпълнение е била ангажирана административно-наказателната отговорност, в случая под формата на имуществена санкция, на основание чл.414, ал. 3 КТ, конкретният размер на която сочи, че същата е наложена при изключителен превес на смекчаващите административно наказателната отговорност обстоятелства. Решението на АНО санкцията да не бъде в минималния размер от 1 500 лева е напълно оправдано, предвид безспорните факти, че на място са били заварени повече от десет лица да полагат труд в нарушение на процесната норма, като са констатирани и нарушения, свързани със заплащането на положен труд по трудово правоотношение. Последното се установява от приетия като писмено доказателство по делото протокол за извършена проверка. (л. 21 и сл. в делото).

Маловажност на случая е изключена с нормативното решение, обективизирано с ал.2 на чл. 415в от КТ.

По горните съображения, обжалваното НП като законосъобразно следва

да бъде потвърдено.

При този изход на делото, в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, към която структурно принадлежи ДИТ - Пазарджик следва да се определи юрисконсултско възнаграждение, чийто размер съдът определя на 100 лева, като взема предвид фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения, РС-Пазарджик, на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 13 - 2300524/30.11.2023 г. на директора на дирекция "Инспекция по труда" – град Пазарджик, с което на "Л.И." ЕООД, ЕИК: 203740342, със седалище и адрес на управление гр.П., р-н Централен, улица „А.Е.“ № 21а, ет.2, ап.6, представлявано от управителя Г. И. Н., на основание чл.416, ал.5 КТ вр. с чл.414, ал.3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1700,00 /хиляда и седемстотин/ лева, като законосъобразно.

ОСЪЖДА "Л.И." ЕООД, ЕИК: 203740342, със седалище и адрес на управление гр.П., р-н Централен, улица „А.Е.“ № 21а, ет.2, ап.6, представлявано от управителя Г. И. Н. **ДА ЗАПЛАТИ** на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ с код по БУЛСТАТ: 831545394, адрес: бул. „К.А.Д.“ 3, 1000 Център, гр.София юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – Пазарджик в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____